

har indtaget, er absolut urigtigt, og bibringe den paagældende Part selv den Overbevisning, vil Udgiften til Forstaaelsen vist være ringe. Men derom dreier det sig ikke, og jeg kan derfor ikke opgive Haabet om, at en Overenskomst vil kunne naaes. — Flertallet fremsætter i sin afgivne Erklæring den Paastand, at den nu af Landstinget oversendte Finanslov tilsigter at give Finansloven en fra de senere Mars Finanslove væsentlig forskjellig Karakter. Dette er absolut urigtigt, og en Sammenligning med de foregaaende Mars Finanslove vil bestemt vise dette. Den Finanslov, som er bleven vedtaget for indeværende Finansaar, havde en fra de foregaaende Finanslove forskjellig Karakter, idet den bevilgede betydelig Mindre, end der var bevilget paa de foregaaende Mars Finanslove, og derved blev Bevillingen bragt saa langt ned, at det vakte store Betænkeligheder hos det andet Thing om det end mente, at det kunde forsvares for et enkelt Aar at gaa ind paa en saadan Finanslov. Der blev paa Finansloven for 1884—85 bevilget paa det Nærmeste 47 Millioner Kroner — der mangler kun ca. 4,000 Kr. i de 47 Millioner Kroner — og det var betydelig Mindre end for de to foregaaende Aar, men nu er der i Aar oversendt Landstinget et Finanslovsforslag, som kun bevilger 45³/₄ Millioner Kroner, altsaa 1¹/₄ Mill. Kr. mindre end den Finanslov, som i Hjør vakte saa stor Tvivl. Spørgsmaalet er altsaa dette, om man saaledes bestandig skal gaa ned ad med den samlede Udgift, eller om man ikke skal tage mere Hensyn til, hvad paa den ene Side Samfundsudviklingen, Samfundsforholdenes Krav tilfise, paa den anden Side hvad Statskassens Evne taaler. Jeg tror, at det maa siges, at der af Landstingets Finansudvalg er taget det fornødne Hensyn i saa Henseende. Der er paa det nu foreliggende Forslag bevilget 50¹/₄ Mill. Kroner. Der blev i 1882—83 bevilget 51¹/₈ Mill. Kr., altsaa henved 1 Million mere, og i 1883—84 48²/₃ Mill. Kr., og tage vi Gjennemsnittet af disse to Aar, 1882—84, bliver det altsaa i Gjennemnit 49³/₄ Mill. Det nu foreliggende Forslag, som er blevet oversendt fra Landstinget, indeholder altsaa kun en Forøgelse af henimod ¹/₂ Mill. Kr., nemlig omtrent 527,000 Kr., og det er den halve Million, som er foreslaet anvendt i Anledning af Christiansborg Slots Brand, dels til de Arbejder, der før bleve omtalte af den høitærede Indenrigsminister, dels til Erstatning for forskjelligt derved forarsaget Affavn. Regner man dette fra, er Bevillingen, saaledes som den er over-

sendt fra Landstinget, netop kun svarende til, hvad der gjennemsnitlig er bevilget i de to Finansaar 1882—83 og 1883—84, og det er kun lige oversfor det sidste Mars Finanslov, at der her er bevilget Mere. Nu kommer dertil, at man dog ogsaa maa se hen til Statskassens Evne. Indtægterne have været stigende i disse Aar. Se vi bort fra § 10: Indtægt ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gjæld, saa ere Indtægterne bevilgede i 1882—83 med 48¹/₃ Mill., i 1883—84 med 50¹/₃ Mill. De ere nu opførte med over 53 Mill. Følgen er den, at medens der i 1882—83 ikke en Gang kunde tilveiebringes Balance, og der i 1883—84 var et Overskud paa 3¹/₄ Mill., er der nu efter Landstingets Forslag et Overskud paa 4³/₄ Mill. Spørgsmaalet er altsaa dette: Skulle vi bevilge, hvad der har været gammel Praxis, og søge de fornødne Foranstaltninger, hvortil Samfundsudviklingen trænger, fremmede gennem Bevillinger, som staa i et passende Forhold til Statens Indtægter, eller skulle vi undlade at tage disse Hensyn for at forøge Kassebeholdningen, der allerede er urimelig stor i Forveien, med et betydeligt Antal Millioner? Det er denne sidste Opfattelse, som vi ikke kunne bibringe os. Derjom det erede Flertal havde fremsat Forslag til denne Behandling om at bevilge en Del af de omstridte Bevillinger, da havde vi fra vor Side selvsjogelig taget under Overveielse, om vi ikke i saa Fald kunde forsvare at opgive en diebliffelig Gjennemførelse af nogle Bevillinger for derved at bane Veien for en Overenskomst. Men efter den Stilling, som det erede Flertal har indtaget, har der selvsjogelig for os ikke været Under at gjøre end at holde fast paa den Overbevisning, som vi have havt om Nødtigheden af at bevilge alle de paagældende Summer, en Overbevisning, der kun er bleven yderligere bestyrket ved det andet Things Afstemninger og hele Holdning. Jeg skal derfor paa Mindretallets Vegne tilvaade det høie Thing at vedtage Finanslovsforslaget, saaledes som det nu foreligger.

C. Sage: Blandt de af Landstinget efter Regjeringens Opfordring indsatte Bevillinger har jeg paa tidligere Trin af Finanslovens Behandling tiltraadt nogle, andre derimod ikke. Saa længe den rent saglige Side af saadanne Bevillinger har været det, som maatte anses for at være Gjenstand for Drøftelse, har for mig det saglige Hensyn været det afgjørende og vil fremdeles vedblive at være det. Ved Regje-